

29 września 2021 r.

etap: SKRM

U S T A W A

z dnia 2021 r.

o Ochotniczych Strażach Pożarnych¹⁾

Doceniając szczególną postawę obywatelską ochotniczego pożarnictwa „Bogu na chwałę ludziom na pożytek” na przestrzeni dziejów naszej państwowości uchwała się niniejszą ustawę kierując się konstytucyjnym prawem do dobrowolnego zrzeszania się.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ochotnicze Straże Pożarne funkcjonują jako stowarzyszenia, o których mowa w ustawie z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 2261).

2. Ochotnicze Straże Pożarne są, umundurowanymi, wyposażonymi w specjalistyczny sprzęt, przeznaczonymi do walki z pożarami, klęskami żywiołowymi lub innymi miejscowymi zagrożeniami, w tym prowadzącymi działania w zakresie ratownictwa specjalistycznego jednostkami ochrony przeciwpożarowej.

3. Ochotnicze Straże Pożarne zrzeszają członków Ochotniczych Straży Pożarnych, zwanych dalej „strażakami OSP”.

4. Ochotnicze Straże Pożarne spełniają służebną rolę na rzecz społeczności lokalnej, wykonując swoje zadania z poszanowaniem godności i praw obywateli.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, ustawę z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, ustawę z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, ustawę z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie, ustawę z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, ustawę z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) działaniach ratowniczych – należy przez to rozumieć działania, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869);
- 2) akcjach ratowniczych – należy przez to rozumieć akcje, o których mowa w art. 7 pkt 1 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1123, 1610 i 2112 oraz z 2021 r. poz. 464 i 1728).

Art. 3. Do zadań Ochotniczych Straży Pożarnych należy podejmowanie działań w celu ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska, w szczególności przez:

- 1) prowadzenie działań ratowniczych, udział w działaniach ratowniczych oraz akcjach ratowniczych organizowanych i prowadzonych przez Państwową Straż Pożarną, a także udział w działaniach prowadzonych przez inne służby, inspekcje i straże;
- 2) udział w działaniach ratowniczych i akcjach ratowniczych poza granicami kraju na podstawie umów międzynarodowych;
- 3) udział w alarmowaniu i ostrzeganiu ludności o zagrożeniach;
- 4) wykonywanie zadań na rzecz ochrony ludności;
- 5) wykonywanie kwalifikowanej pierwszej pomocy;
- 6) organizowanie ćwiczeń oraz udział w szkoleniach, ćwiczeniach i zawodach sportowo-pożarniczych organizowanych przez Państwową Straż Pożarną, gminę lub inne uprawnione podmioty;
- 7) zabezpieczenie obszaru chronionego właściwej jednostki ratowniczo-gaśniczej Państwowej Straży Pożarnej, określonego w powiatowym (miejskim) planie ratowniczym;
- 8) propagowanie zasad i dobrych praktyk w zakresie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów;
- 9) organizowanie przedsięwzięć służących krzewieniu sportu i kultury fizycznej;
- 10) organizowanie przedsięwzięć oświatowo-kulturalnych propagujących wiedzę i umiejętności w zakresie ochrony przeciwpożarowej;
- 11) upowszechnianie i wspieranie współdziałania między lokalnymi partnerami społecznymi i gospodarczymi z zakresu ochrony przeciwpożarowej;
- 12) propagowanie zasad udzielania pierwszej pomocy;
- 13) wspieranie gminy w realizacji pomocy na rzecz lokalnej społeczności;
- 14) integrowanie społeczności lokalnej;

15) udział we współpracy międzynarodowej gminy z państwami i miastami partnerskimi.

Art. 4. 1. Ochotnicze Straże Pożarne mogą tworzyć młodzieżowe drużyny pożarnicze lub dziecięce drużyny pożarnicze, w celu zainteresowania dzieci i młodzieży działalnością szkoleniową, sportową i społeczną na rzecz ochrony przeciwpożarowej i ochrony ludności.

2. Do młodzieżowej drużyny pożarniczej lub dziecięcej drużyny pożarniczej mogą należeć osoby w wieku do 18 lat, za zgodą jednego z rodziców, opiekunów prawnych albo opiekunów faktycznych.

Art. 5. 1. Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej prowadzi ewidencję sił i środków Ochotniczych Straży Pożarnych, które może dysponować do działań ratowniczych we współpracy z właściwym wójtem (burmistrzem, prezydentem miasta) oraz starostą.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, prowadzona jest w celu właściwego dysponowania Ochotniczych Straży Pożarnych do działań ratowniczych, uwzględniających potencjał i możliwości tych jednostek.

Art. 6. Komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej, przy pomocy wskazanego zastępcy, zapewnia wsparcie Ochotniczych Straży Pożarnych, w celu realizacji zadań ochrony przeciwpożarowej, a także współdziałanie ze związkami i stowarzyszeniami zrzeszającymi Ochotnicze Straże Pożarne.

Rozdział 2

Zasady przygotowania strażaków-ratowników Ochotniczych Straży Pożarnych do udziału w działaniach ratowniczych

Art. 7. 1. Do udziału w działaniach ratowniczych prowadzonych przez Ochotnicze Straże Pożarne uprawnieni są strażacy OSP, zwani dalej „strażakami-ratownikami OSP”.

2. Działania strażaków-ratowników OSP organizuje i koordynuje naczelnik wyznaczony przez Zarząd Ochotniczej Straży Pożarnej, zwany dalej „Zarządem OSP”.

Art. 8. 1. Strażakiem-ratownikiem OSP może być strażak OSP, który:

- 1) ukończył 18 lat, a nie ukończył 65 lat;
- 2) posiada aktualne ubezpieczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2;

- 3) posiada aktualne orzeczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań do udziału w działaniach ratowniczych;
- 4) ukończył z wynikiem pozytywnym szkolenie podstawowe uprawniające do bezpośredniego udziału w działaniach ratowniczych;
- 5) odbył szkolenie z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

2. Dopuszcza się pełnienie funkcji kierowcy przez strażaków-ratowników OSP po ukończeniu przez nich 65 roku życia, pod warunkiem posiadania aktualnych badań lekarskich dopuszczających do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych.

3. Kandydatem na strażaka-ratownika OSP może być strażak OSP w wieku od 16 do 18 lat, który za zgodą jednego z rodziców, opiekunów prawnych albo opiekunów faktycznych został dopuszczony do szkolenia podstawowego przygotowującego do udziału w działaniach ratowniczych.

4. Zarząd OSP prowadzi wykaz strażaków-ratowników OSP, który na bieżąco aktualizuje i przekazuje właściwemu komendantowi powiatowemu (miejskiemu) Państwowej Straży Pożarnej oraz właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta).

Art. 9. 1. Gmina, adekwatnie do swoich możliwości, w ramach realizacji zadania własnego ochrony przeciwpożarowej, zapewnia na rzecz Ochotniczych Straży Pożarnych w szczególności:

- 1) obiekty, tereny, pojazdy i sprzęt specjalistyczny, środki ochrony indywidualnej, umundurowanie i środki łączności oraz ich utrzymanie;
- 2) ubezpieczenie strażaków-ratowników OSP i kandydatów na strażaków-ratowników OSP, w tym ubezpieczenie grupowe, w zakresie OC i NW od wykonywanych powierzonych zadań;
- 3) badania lekarskie strażaków-ratowników OSP przeprowadzane w celu stwierdzenia braku przeciwwskazań do udziału w działaniach ratowniczych;
- 4) badania lekarskie kandydatów na strażaków-ratowników OSP przeprowadzane w celu stwierdzenia braku przeciwwskazań do udziału w szkoleniu podstawowym przygotowującym do udziału w działaniach ratowniczych.

2. Obowiązku wynikającego z ust. 1 pkt 3 nie stosuje się w przypadku posiadania przez strażaka-ratownika OSP równorzędnego i aktualnego orzeczenia lekarskiego stwierdzającego brak przeciwwskazań do udziału w działaniach ratowniczych.

3. Strażak-ratownik OSP ma prawo do okresowych i bezpłatnych badań lekarskich stwierdzających brak przeciwwskazań do udziału w działaniach ratowniczych.

4. Kandydat na strażaka-ratownika OSP ma prawo do bezpłatnych badań lekarskich stwierdzających brak przeciwwskazań do udziału w szkoleniu podstawowym przygotowującym do udziału w działaniach ratowniczych.

5. Badania przeprowadza lekarz, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 229 § 8 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 oraz z 2021 r. poz. 1162).

6. Gmina w realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, może korzystać ze wsparcia właściwego komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej oraz wojewody.

7. W celu koordynacji Ochotniczych Straży Pożarnych funkcjonujących na terenie gminy, właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) może powołać komendanta gminnego ochrony przeciwpożarowej, którego wyznacza spośród strażaków OSP lub pracowników podległego mu urzędu.

8. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób, częstotliwość oraz zakres przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 3–5, w celu zapewnienia ochrony zdrowia strażaka-ratownika OSP w sposób umożliwiający prawidłowe wykonywanie zadań, o których mowa w art. 3, biorąc pod uwagę specyfikę działań ratowniczych oraz szkoleń.

Art. 10. 1. Szkolenia, w tym specjalistyczne, strażaków-ratowników OSP oraz kandydatów na strażaków-ratowników OSP prowadzi nieodpłatnie Państwowa Straż Pożarna.

2. W ramach szkolenia, o którym mowa w ust. 1, realizowane są kursy przygotowujące do uzyskiwania przez strażaków-ratowników OSP kwalifikacji i uprawnień do prowadzenia pojazdów uprzywilejowanych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 t.

3. Skierowanie strażaków-ratowników OSP na kursy, o których mowa w ust. 2, wymaga zawarcia umowy pomiędzy właściwym komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej a strażakiem-ratownikiem OSP na pełnienie funkcji kierowcy na okres nie krótszy niż 5 lat w danej Ochotniczej Straży Pożarnej, liczony od momentu uzyskania kwalifikacji i uprawnień. O zawarciu umowy właściwy komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej powiadamia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

4. Ukończenie przez strażaka-ratownika OSP szkolenia podstawowego, kursu z zakresu kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz szkoleń z poszczególnych dziedzin ratowniczych w zakresie podstawowym, uznaje się za równorzędne z ukończeniem szkolenia w zawodzie strażak.

5. Programy szkolenia, o których mowa w ust. 1, opracowuje Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej, a zatwierdza minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Rozdział 3

Świadczenia na rzecz strażaków-ratowników OSP

Art. 11. Pracodawca ma obowiązek zwolnić od świadczenia pracy strażaka-ratownika OSP biorącego udział w działaniach ratowniczych i akcjach ratowniczych lub ćwiczeniach organizowanych przez gminę, Państwową Straż Pożarną lub inne uprawnione podmioty na czas ich trwania, a także na czas niezbędny do odpoczynku zgodnie z art. 132 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy.

Art. 12. 1. Strażakowi-ratownikowi OSP, który będąc dysponowany przez Państwową Straż Pożarną do działań ratowniczych lub akcji ratowniczych doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu przysługuje:

- 1) jednorazowe odszkodowanie w razie doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- 2) renta z tytułu całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy;
- 3) odszkodowanie z tytułu szkody w mieniu.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 oraz art. 13 ust. 1, przysługują również strażakowi-ratownikowi OSP, który doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu w drodze do siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej, po zaalarmowaniu przez właściwe stanowisko kierowania komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej.

3. Członkom rodziny strażaka-ratownika OSP, który zmarł wskutek okoliczności, o których mowa w ust. 1 i 2, przysługuje:

- 1) jednorazowe odszkodowanie z tytułu śmierci osoby poszkodowanej;
- 2) renta rodzinna;
- 3) odszkodowanie z tytułu szkody w mieniu.

4. Jednorazowe odszkodowania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i ust. 3 pkt 1, przysługują na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej w wysokości kwot ustalanych na podstawie przepisów o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób

zawodowych i są wypłacane przez właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

5. Renty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 3 pkt 2, przysługują strażakom-ratownikom OSP oraz członkom ich rodzin - na zasadach, w trybie i wysokości określonych w ustawie z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984).

6. Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 3 pkt 3, ustala i wypłaca na podstawie przepisów o odszkodowaniach przysługujących w związku ze służbą w Państwowej Straży Pożarnej właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.

7. Wysokość odszkodowania, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 oraz w ust. 3 pkt 3, ustala się według następujących zasad:

- 1) w razie utraty lub całkowitego zniszczenia mienia odszkodowanie ustala się według ceny jego zakupu obowiązującej w czasie ustalania odszkodowania, z uwzględnieniem stopnia zużycia tego mienia;
- 2) w razie uszkodzenia mienia odszkodowanie stanowi równowartość przywrócenia go do stanu sprzed wypadku; jeżeli jednak stopień uszkodzenia mienia jest znaczny albo koszty naprawy przekroczyłyby wartość uszkodzonego mienia, wypłaca się odszkodowanie w wysokości określonej w pkt 1.

8. Strażakowi-ratownikowi OSP, któremu świadczenia odszkodowawcze, o których mowa w ust. 1, przysługują także z tytułu stosunku pracy lub służby albo ubezpieczenia społecznego lub majątkowego, przyznaje się jedno świadczenie wybrane przez uprawnionego.

9. W razie śmierci strażaka-ratownika OSP, który został zadysponowany przez Państwową Straż Pożarną do działań, o których mowa w art. 3, koszty pogrzebu pokrywa się ze środków pozostających w dyspozycji właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej.

10. W razie pokrycia kosztów pogrzebu ze środków pozostających w dyspozycji właściwego komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej uprawnionym członkom rodziny zmarłego przysługuje połowa zasiłku pogrzebowego.

Art. 13. 1. Strażakowi-ratownikowi OSP, który będąc dysponowany przez Państwową Straż Pożarną do działań ratowniczych lub akcji ratowniczych doznał uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku, za czas niezdolności do pracy, za który nie zachował prawa do wynagrodzenia, nie otrzymał zasiłku chorobowego albo świadczenia rehabilitacyjnego na

podstawie odrębnych przepisów, przysługuje, na jego wniosek, rekompensata pieniężna, zwana dalej „rekompensatą”.

2. Rekompensata przysługuje za każdy dzień niezdolności do pracy w wysokości 1/30 minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalanego na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207).

3. Rekompensatę, przysługującą strażakowi-ratownikowi OSP ustala i wypłaca właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej.

4. W przypadku, gdy strażakowi-ratownikowi OSP przysługiwałaby rekompensata przyznana w wysokości wyższej niż otrzymane wynagrodzenie albo otrzymany zasiłek chorobowy albo świadczenie rehabilitacyjne, na jego wniosek, wypłaca się wyrównanie do wysokości rekompensaty. Przepisy ust. 3 stosuje się odpowiednio.

5. Rekompensata wypłacana jest za okres niezdolności do pracy, lecz nie dłużej niż przez okres łącznego pobierania zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1133 i 1621).

6. W celu przyznania rekompensaty albo wyrównania do wysokości rekompensaty strażak-ratownik OSP przedkłada dokumenty potwierdzające zaistnienie zdarzenia, o którym mowa w ust. 1.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania rekompensaty oraz wyrównania do wysokości rekompensaty, wzór wniosków o ustalenie prawa do rekompensaty i wyrównania do wysokości rekompensaty oraz dokumenty stanowiące podstawę do ich ustalenia i wypłaty, kierując się koniecznością ujednoczenia procedur oraz zapewnienia sprawnej realizacji przyznawania rekompensaty oraz wyrównania do wysokości rekompensaty.

Art. 14. 1. Strażak-ratownik OSP, który był dysponowany przez Państwową Straż Pożarną do działań ratowniczych lub akcji ratowniczych otrzymuje, niezależnie od otrzymywanego wynagrodzenia, ekwiwalent pieniężny.

2. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego ustala, nie rzadziej niż raz na dwa lata, właściwa rada gminy w drodze uchwały. Wysokość ekwiwalentu pieniężnego nie może przekraczać 1/175 przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego brutto, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, 353, 794 i 1621) przed dniem ustalenia

ekwiwalentu pieniężnego, naliczanego za każdą rozpoczętą godzinę od zgłoszenia wyjazdu z jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej. Ekwiwalent pieniężny jest wypłacany z budżetu właściwej gminy.

3. Strażacy-ratownicy OSP za czas nieobecności w pracy z przyczyn określonych w ust. 1, zachowują przewidziane w odrębnych przepisach uprawnienie do innych niż wynagrodzenie świadczeń związanych z pracą.

Art. 15. 1. Strażakowi-ratownikowi OSP przysługuje świadczenie ratownicze z tytułu wysługi lat w Ochotniczej Straży Pożarnej w wysokości 200 zł.

2. Prawo do świadczenia ratowniczego przysługuje strażakowi-ratownikowi OSP, który:

1) czynnie uczestniczył w działaniach ratowniczych lub akcjach ratowniczych:

- a) w przypadku mężczyzn przez co najmniej 25 lat,
- b) w przypadku kobiet przez co najmniej 20 lat;

2) osiągnął:

- a) w przypadku mężczyzn 65 rok życia,
- b) w przypadku kobiet 60 rok życia.

3. Przez czynne uczestnictwo należy rozumieć bezpośredni udział co najmniej raz w roku w działaniach ratowniczych lub akcjach ratowniczych organizowanych i prowadzonych przez Państwową Straż Pożarną.

4. Ewidencję udziału strażaków-ratowników OSP w działaniach ratowniczych lub akcjach ratowniczych obejmującą datę, numer i miejsce podjętych działań ratowniczych lub akcji ratowniczych oraz imienny wykaz ich uczestników prowadzi właściwy komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej.

5. Przy naliczaniu okresu czynnego uczestnictwa w działaniach ratowniczych nie jest wymagane zachowanie ciągłości wysługi lat w Ochotniczej Straży Pożarnej.

6. Świadczenie ratownicze, o którym mowa w ust. 1 oraz w art. 50, a także koszty jego obsługi, finansowane są z budżetu państwa.

Art. 16. 1. Komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej właściwy dla siedziby Ochotniczej Straży Pożarnej strażaka-ratownika OSP, zwany dalej „organem przyznającym”, na wniosek tego strażaka-ratownika OSP, lub jego przedstawiciela ustawowego, pełnomocnika albo opiekuna prawnego przyznaje, w formie decyzji, świadczenie ratownicze i ustala jego wysokość po:

1) sprawdzeniu kompletności wniosku o przyznanie świadczenia ratowniczego;

- 2) spełnieniu przez wnioskodawcę wymogu, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1, na podstawie potwierdzenia właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o spełnieniu wnioskodawcą wymagań do przyznania świadczenia ratowniczego;
- 3) osiągnięciu przez wnioskodawcę wieku uprawniającego do przyznania świadczenia ratowniczego.

2. Wniosek o przyznanie świadczenia ratowniczego zawiera w szczególności:

- 1) dane wnioskodawcy, który ubiega się o świadczenie ratownicze:
 - a) pierwsze i drugie imię oraz nazwisko,
 - b) datę urodzenia,
 - c) numer PESEL albo, jeśli nie nadano tego numeru, serię i numer dowodu osobistego lub numer paszportu,
 - d) adres miejsca zamieszkania,
 - e) adres do korespondencji, jeśli jest inny niż adres zamieszkania;
- 2) wskazanie sposobu wypłaty świadczenia ratowniczego wraz z podaniem danych niezbędnych do jego wypłaty;
- 3) podpis wnioskodawcy lub jego przedstawiciela ustawowego, pełnomocnika albo opiekuna prawnego;
- 4) potwierdzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Niekompletny wniosek o przyznanie świadczenia ratowniczego organ przyznający pozostawia bez rozpoznania.

4. Prawo do świadczenia ratowniczego powstaje z dniem spełnienia przesłanek, o których mowa w art. 15 ust. 2.

5. Świadczenie ratownicze organ przyznający przyznaje od miesiąca złożenia wniosku.

6. Organ przyznający przekazuje właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej kopię wniosku o przyznanie świadczenia ratowniczego oraz decyzji o przyznaniu świadczenia ratowniczego, poświadczone za zgodność z oryginałem.

7. Decyzję o przyznaniu świadczenia ratowniczego, o której mowa w ust. 1, doręcza się wnioskodawcy na piśmie wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem.

8. Postępowanie o przyznanie świadczenia ratowniczego powinno być zakończone nie później niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o przyznanie tego świadczenia.

9. Od decyzji o przyznaniu świadczenia ratowniczego przysługuje wnioskodawcy odwołanie w terminach i na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 i 1491).

10. Złożenie odwołania od decyzji o przyznaniu świadczenia ratowniczego nie wstrzymuje jej wykonania.

11. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o przyznanie świadczenia ratowniczego, mając na względzie zapewnienie właściwego określenia informacji niezbędnych do ustalenia i wypłaty świadczenia ratowniczego.

Art. 17. 1. Świadczenie ratownicze wypłaca organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwany dalej „organem wypłacającym”.

2. Świadczenie ratownicze wypłaca się miesięcznie, do 15 dnia każdego miesiąca kalendarzowego, począwszy od miesiąca, w którym przyznano świadczenie ratownicze.

3. Właściwy komendant wojewódzki Państwowej Straży Pożarnej przekazuje organowi wypłacającemu równocześnie:

- 1) sporządzone w postaci elektronicznej, w formacie uzgodnionym z organem wypłacającym, zbiorcze zestawienie świadczeń ratowniczych przyznanych w danym miesiącu,
- 2) kopie wniosków i decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 6, poświadczonych za zgodność z oryginałem wydanych w danym miesiącu

– w terminie 7 dni po upływie miesiąca, w którym zostały przyznane świadczenia ratownicze.

4. W przypadku niezgodności liczby przekazanych kopii wniosków i decyzji z liczbą świadczeń ratowniczych zawartych w zbiorczym zestawieniu świadczeń ratowniczych przyznanych w danym miesiącu są one łącznie, niezwłocznie, zwracane przekazującemu je właściwemu komendantowi wojewódzkiemu Państwowej Straży Pożarnej, który po skorygowaniu niezgodności, w terminie najpóźniej do 3 dni od otrzymania zwróconych kopii wniosków i decyzji, o których mowa w art. 16 ust. 6, oraz zbiorczego zestawienia świadczeń ratowniczych przyznanych w danym miesiącu, ponownie przekazuje je organowi wypłacającemu.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres danych zawartych w zbiorczym zestawieniu świadczeń ratowniczych przyznanych w danym miesiącu, mając na względzie zapewnienie właściwego określenia informacji niezbędnych do wypłaty świadczenia ratowniczego.

Art. 18. 1. Organ przyznający zawiadamia organ wypłacający o braku albo ustaniu prawa do świadczenia ratowniczego lub o zmianach w zakresie danych wskazanych we wniosku

o przyznanie świadczenia ratowniczego, o którym mowa w art. 16 ust. 2, w terminie 7 dni od dnia powzięcia informacji w tym zakresie.

2. Organ przyznający zawiadamia organ wypłacający o braku prawa do świadczenia ratowniczego gdy okaże się, że którykolwiek z warunków wymaganych do uzyskania prawa do świadczenia ratowniczego nie zaistniał.

3. Prawo do świadczenia ratowniczego ustaje wraz ze śmiercią osoby uprawnionej.

4. Do wstrzymania oraz do wznowienia wypłaty świadczenia ratowniczego stosuje się odpowiednio art. 45 lub 46 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723 i 2320), zwanej dalej „ustawą zaopatrzeniową”.

5. W razie śmierci osoby uprawnionej do świadczenia ratowniczego wstrzymanie wypłaty tego świadczenia następuje od miesiąca przypadającego po miesiącu, w którym osoba uprawniona do świadczenia ratowniczego zmarła.

6. Organ wypłacający jest uprawniony do bezpłatnego pozyskiwania drogą elektroniczną z rejestru PESEL informacji o śmierci osób uprawnionych do świadczenia ratowniczego.

Art. 19. 1. Kwota świadczenia ratowniczego podlega corocznej waloryzacji od dnia 1 marca.

2. Organ wypłacający dokonuje waloryzacji świadczenia ratowniczego z urzędu.

3. Waloryzacja polega na pomnożeniu kwoty świadczenia ratowniczego w wysokości przysługującej ostatniego dnia lutego roku kalendarzowego, w którym przeprowadza się waloryzację, przez wskaźnik waloryzacji, o którym mowa w art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

4. Wysokość kwoty świadczenia ratowniczego, ustalanej w sposób określony w ust. 3, zaokrągla się do pełnych złotych w górę.

5. Waloryzacja świadczenia ratowniczego nie wymaga wydania decyzji.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 3 dni roboczych od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego wskaźnika waloryzacji, o którym mowa w art. 89 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwaloryzowaną kwotę świadczenia ratowniczego.

Art. 20. 1. Do nienależnie pobranych świadczeń ratowniczych stosuje się odpowiednio art. 49 ustawy zaopatrzeniowej.

2. Z kwoty świadczenia ratowniczego nie dokonuje się potrąceń i egzekucji.

3. Podmiot prowadzący rachunek płatniczy oraz bank i spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa prowadzące rachunek inny niż płatniczy, a także wystawca instrumentu płatniczego są obowiązani zwrócić organowi wypłacającemu kwoty świadczeń ratowniczych przekazane na ten rachunek albo instrument płatniczy za miesiąc następujący po miesiącu, w którym nastąpiła śmierć osoby uprawnionej do świadczenia ratowniczego.

Art. 21. 1. Organ wypłacający jest uprawniony do przetwarzania danych osobowych w zakresie niezbędnym do wypłaty świadczenia ratowniczego oraz do żądania i dochodzenia nienależnie pobranego świadczenia ratowniczego.

2. Zabezpieczenia przetwarzania danych osobowych przez organ wypłacający polegają co najmniej na:

- 1) dopuszczeniu do przetwarzania danych osobowych wyłącznie osób posiadających pisemne upoważnienie wydane przez administratora danych;
- 2) pisemnym zobowiązaniu osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych do zachowania ich poufności.

Art. 22. Właściwy komendant powiatowy (miejski) Państwowej Straży Pożarnej prowadzi rejestr przyznanych świadczeń ratowniczych oraz przekazuje go właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast).

Art. 23. Strażacy-ratownicy OSP zadysponowani do działań przez Państwową Straż Pożarną korzystają z ochrony przewidzianej w Kodeksie karnym dla funkcjonariuszy publicznych.

Art. 24. Strażakowi-ratownikowi OSP przysługuje prawo do używania środków ochrony indywidualnej jakościowo równorzędnych jak dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

Art. 25. Wymagania, o których mowa w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 29a ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej, mają odpowiednie zastosowanie do strażaków-ratowników OSP biorących udział w działaniach ratowniczych

oraz akcjach ratowniczych organizowanych i prowadzonych przez Państwową Straż Pożarną, a także w szkoleniach i ćwiczeniach.

Art. 26. 1. Strażakowi-ratownikowi OSP mogą przysługiwać dodatkowe uprawnienia.

2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być przyznane przez:

- 1) instytucje podległe właściwym ministrom;
- 2) podmioty inne niż określone w pkt 1, na podstawie umowy, o której mowa w art. 27.

3. W przypadku przyznania strażakom-ratownikom OSP dodatkowych uprawnień przez instytucje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, wykaz tych uprawnień oraz instytucji je przyznających jest niezwłocznie przekazywany ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Art. 27. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może zawrzeć umowę z podmiotem, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 2, w celu przyznania dodatkowych uprawnień, w szczególności zniżek dla strażaków-ratowników OSP.

Art. 28. 1. Wykaz uprawnień oraz instytucji albo podmiotów, o których mowa w art. 26 ust. 2, minister właściwy do spraw wewnętrznych zamieszcza na stronie internetowej obsługującego go urzędu.

2. Wykaz jest aktualizowany każdorazowo w przypadku zmiany uprawnień lub instytucji albo podmiotów, które uprawnienia te przyznały.

Art. 29. 1. Strażak-ratownik OSP, na czas pełnienia tej funkcji, otrzymuje legitymację, w celu identyfikacji i korzystania z dodatkowych uprawnień, o których mowa w art. 26, która zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) fotografię strażaka-ratownika OSP;
- 3) numer legitymacji;
- 4) nazwę jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej;
- 5) podmiot wydający;
- 6) datę wydania legitymacji.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb wydania legitymacji,
- 2) rodzaj i wzór legitymacji,
- 3) podmiot właściwy do wydawania legitymacji,
- 4) przypadki, w których legitymacja podlega zwrotowi, wymianie lub unieważnieniu,

5) tryb postępowania w przypadku utraty legitymacji

– mając na uwadze potrzebę zabezpieczenia legitymacji przed fałszerstwem, zapewnienie właściwej identyfikacji strażaka-ratownika OSP oraz potrzebę zapewnienia właściwej ochrony legitymacji.

Art. 30. 1. Strażakowi OSP, w tym członkowi młodzieżowej drużyny pożarniczej, mogą być przyznane wyróżnienia:

- 1) odznaka „Świętego Floriana za zasługi dla społeczności lokalnej”;
- 2) przedstawienie do orderu lub odznaczenia na podstawie odrębnych ustaw.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, kierując się szczególnym charakterem wykonywanych zadań i warunkami ich wykonywania, określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania odznaki „Świętego Floriana za zasługi dla społeczności lokalnej”, tryb przedstawiania wniosków o jej nadanie, wzór odznaki oraz tryb jej wręczania i sposób noszenia.

Art. 31. Wójtowie (burmistrzowie, prezydenci miast), zastępcy wójtów (burmistrzów, prezydentów miast), skarbnicy gmin, sekretarze gmin, kierownicy jednostek organizacyjnych gminy, osoby zarządzające i członkowie organów zarządzających gminnymi osobami prawnymi, inne osoby wydające decyzje administracyjne w imieniu wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz radni mogą być członkami władz Ochotniczych Straży Pożarnych, w tym Ochotniczych Straży Pożarnych prowadzących działalność gospodarczą z wykorzystaniem mienia komunalnego gminy.

Rozdział 4

Finansowanie Ochotniczych Straży Pożarnych

Art. 32. 1. Koszty funkcjonowania Ochotniczych Straży Pożarnych pokrywane są w szczególności z:

- 1) budżetów jednostek samorządu terytorialnego;
- 2) środków z budżetu państwa przekazywanych Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej;
- 3) wpływów instytucji ubezpieczeniowych, o których mowa w art. 38 i 39 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej;
- 4) środków pochodzących od osób fizycznych i osób prawnych przekazywanych w szczególności w formie dobrowolnych składek lub darowizn;

- 5) środków pochodzących ze zbiorów publicznych;
- 6) środków własnych.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przekazywane są w formie dotacji na realizację zadań określonych w art. 3 pkt 1–12 oraz art. 4 ust. 1, na podstawie wniosków złożonych przez Ochotniczą Straż Pożarną do Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej za pośrednictwem komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej właściwego ze względu na teren działania Ochotniczej Straży Pożarnej, która złożyła wniosek.

3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej przekazuje środki, o których mowa w ust. 2, na podstawie umowy zawartej z Ochotniczą Strażą Pożarną.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3, wymaga formy pisemnej pod rygorem nieważności lub złożenia oświadczenia woli w formie elektronicznej lub w postaci elektronicznej opatrzonej podpisem zaufanym lub podpisem osobistym.

5. Jednostki samorządu terytorialnego mogą przekazywać Ochotniczym Strażom Pożarnym dodatkowe środki pieniężne również w formie dotacji.

Art. 33. 1. Gmina jest zobowiązana do zawarcia z Ochotniczymi Strażami Pożarniczymi, działającymi na jej terenie, umowy zawierającej zapisy dotyczące podejmowanych działań wynikających z art. 3 oraz dotyczące zobowiązań wynikających z art 9 ust. 1, 3, 4, 6 i 7.

2. W przypadku braku na terenie gminy jednostki ochrony przeciwpożarowej, gmina ta jest zobowiązana do zawarcia umowy z gminą sąsiednią, w której funkcjonuje taka jednostka, w uzgodnieniu z właściwym komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej w celu właściwego dla tej gminy zabezpieczenia przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem.

Art. 34. 1. Nieruchomości, środki transportu, urządzenia i sprzęt pozostający w posiadaniu Ochotniczej Straży Pożarnej mogą być odpłatnie wykorzystywane do innych społecznie użytecznych celów określonych w statucie Ochotniczej Straży Pożarnej, w zakresie ustalonym z właściwą gminą.

2. Środki uzyskane z tytułu, o którym mowa w ust. 1, pozostają w dyspozycji Zarządu OSP z przeznaczeniem na działalność statutową.

Art. 35. 1. W celu realizacji zadań, o których mowa w art. 3 pkt 8-15, Ochotnicze Straże Pożarne mogą organizować imprezy i zapewniają bezpieczeństwo osobom na imprezie oraz porządek podczas trwania tej imprezy.

2. W przypadku organizacji imprezy spełniającej kryteria imprezy masowej, o których mowa w art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171), organizowanej w miejscach innych niż nieruchomości zarządzane przez Ochotnicze Straże Pożarne, wymagana jest zgoda wójta (burmistrza, prezydenta miasta) właściwego ze względu na miejsce organizacji imprezy, na jej zorganizowanie.

3. Zgodę, o której mowa w ust. 2, wydaje się na wniosek Ochotniczej Straży Pożarnej, złożony co najmniej 14 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia imprezy.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie Ochotniczej Straży Pożarnej będącej organizatorem imprezy;
- 2) rodzaj i nazwę imprezy;
- 3) informację o miejscu oraz terminie rozpoczęcia i zakończenia imprezy;
- 4) informację o przewidywanej liczbie uczestników imprezy;
- 5) wskazanie osoby reprezentującej Ochotniczą Straż Pożarną w sprawach bezpieczeństwa imprezy wraz z informacjami umożliwiającymi kontakt z tą osobą.

5. Przepisów ust. 2–4 nie stosuje się jeżeli przepisy odrębne wymagają zezwolenia na organizację imprez lub zawiadomienia właściwego organu.

6. Dochody z imprez są przeznaczane na realizację zadań statutowych Ochotniczych Straży Pożarnych.

Art. 36. Ochotniczym Strażom Pożarnym zapewnia się utrzymanie obiektów w zakresie rozliczenia kosztów dostaw energii elektrycznej według taryfy G-11.

Rozdział 5

Majątek Ochotniczych Straży Pożarnych

Art. 37. 1. Ochotnicze Straże Pożarne zobowiązane są prowadzić ewidencję majątku niezbędnego do prowadzenia działań ratowniczych oraz udziału w akcjach ratowniczych.

2. W skład ewidencji, o której mowa w ust. 1, wchodzi:

- 1) ewidencja materiałowa;
- 2) ewidencja przedmiotów nietrwałych;
- 3) ewidencja środków trwałych;
- 4) ewidencja wyposażenia osobistego.

3. Osobą odpowiedzialną za dokonywanie wpisów w ewidencji majątku jest członek Zarządu OSP, któremu powierzono taką funkcję.

4. Na wniosek Zarządu OSP gmina, na podstawie umowy zawartej z Zarządem OSP, bezpłatnie prowadzi ewidencję majątku i księgowość Ochotniczej Straży Pożarnej.

Art. 38. 1. W przypadku likwidacji Ochotniczej Straży Pożarnej stosuje się odpowiednio art. 38 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. – Prawo o stowarzyszeniach.

2. Majątek stanowiący wyposażenie przeznaczone na potrzeby prowadzonych działań ratowniczych, który zakupiono przy udziale środków pochodzących z budżetu państwa lub gminy, przekazywany jest jednostce ochrony przeciwpożarowej zapewniającej utrzymanie właściwego zabezpieczenia operacyjnego mieszkańcom gminy, na terenie której działała likwidowana Ochotnicza Straż Pożarna.

Rozdział 6

Przepisy zmieniające

Art. 39. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 869) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) zapewnianie sił i środków do zwalczania pożarów, klęsk żywiołowych lub innych miejscowych zagrożeń oraz na rzecz ochrony ludności;
 - 3) prowadzenie działań ratowniczych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej.”;
- 2) w art. 3 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
 - „3. Obowiązki zawarte w ust. 1 i 2 dotyczą również gmin w zakresie sprawowania nadzoru nad zadaniami określonymi w art. 1 pkt 1.”;
- 3) w art. 14h ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
 - „1. Państwowa Straż Pożarna przetwarza dane osobowe w celu ochrony życia, zdrowia, mienia lub środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem, w szczególności w SWD PSP, w zakresie niezbędnym do realizacji zadań wynikających z ustawy, uzyskane w związku z prowadzeniem działań ratowniczych oraz obsługą zgłoszeń alarmowych, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego, w tym dane osobowe osoby zgłaszającej oraz osób, których zgłoszenie dotyczy.

2. Jednostka organizacyjna Państwowej Straży Pożarnej, w związku z przetwarzaniem danych osobowych, o których mowa w ust. 1, wykonuje obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady

(UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 35), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, przez udostępnienie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej lub na swojej stronie internetowej lub w widocznym miejscu w siedzibie.”;

4) w art. 14 ha ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepisy art. 14h oraz art. 14ha stosuje się odpowiednio do przetwarzania danych osobowych przez jednostki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 1a–8.”;

5) w art. 16 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Organizację i zadania Ochotniczych Straży Pożarnych określa odrębna ustawa.”;

6) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Związek Ochotniczych Straży Pożarnych oraz inne związki zrzeszające Ochotnicze Straże Pożarne funkcjonują w oparciu o przepisy ustawy – Prawo o stowarzyszeniach.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawy dotyczące działań ratowniczych prowadzonych przez Ochotnicze Straże Pożarne wymagają uzgodnienia z komendantem powiatowym (miejskim) Państwowej Straży Pożarnej właściwym ze względu na teren działania tej Ochotniczej Straży Pożarnej lub Komendantem Głównym Państwowej Straży Pożarnej – w przypadku związku zrzeszającego Ochotnicze Straże Pożarne.”;

7) w art. 21b pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) organizowanie systemów teleinformatycznych, ostrzegania i alarmowania ludności oraz współdziałania podmiotów biorących udział w działaniach ratowniczych.”;

8) w art. 26 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Strażakowi jednostki ochrony przeciwpożarowej, zwanemu dalej „osobą poszkodowaną”, który w związku z udziałem w działaniach ratowniczych lub ćwiczeniach doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, przysługuje.”;

9) uchyla się art. 26a;

- 10) w art. 27 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2) strażacy jednostek ochrony przeciwpożarowej biorący udział w działaniach ratowniczych lub wykonujący inne zadania związane z ochroną przeciwpożarową;
 - 3) osoby fizyczne, które na podstawie art. 25 ust. 2 zostały zobowiązane do udziału w działaniach ratowniczych.”;
- 11) uchyla się art. 28;
- 12) w art. 29 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Koszty funkcjonowania jednostek ochrony przeciwpożarowej, z wyłączeniem ochotniczych straży pożarnych, pokrywane są z:”;
- 13) w art. 32 uchyla się ust. 2 – 4;
- 14) w art. 33:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Budżet państwa uczestniczy w kosztach funkcjonowania jednostek ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 15 pkt 2–5 i 8, jeżeli jednostki te działają w ramach krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego.”;
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Finansowanie Ochotniczych Straży Pożarnych z budżetu państwa odbywa się na zasadach określonych w ustawie z dnia..... o Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz.....).”;
- 15) uchyla się art. 33a –37.

Art. 40. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1128, 1163, 1243, 1551 i 1574) w art. 21 w ust. 1 po pkt 44 dodaje się pkt 44a w brzmieniu:

„44a) świadczenia ratownicze, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia ... o Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz. U. poz. ...) oraz w art. 11a ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 1084);”.

Art. 41. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1123, 1610 i 2112 oraz z 2021 r. poz. 464 i 1728) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) realizacja zadań na potrzeby obrony państwa, ochrony ludności i obrony cywilnej.”;

2) w art. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) akcjach ratowniczych – rozumie się przez to działania organizowane i kierowane przez Państwową Straż Pożarną”.

Art. 42. W ustawie z dnia 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach (Dz. U. z 2020 r. poz. 138) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 17b dodaje się art. 17c w brzmieniu:

„Art. 17c. Nagrodą za wybitne osiągnięcia w realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w Ochotniczych Strażach Pożarnych jest Krzyż Świętego Floriana.”;

2) w art. 31 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Wnioski o nadanie Krzyża Świętego Floriana przedstawia Prezydentowi minister właściwy do spraw wewnętrznych.”.

Art. 43. W ustawie z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723 i 2320) po art. 48 dodaje się art. 48a w brzmieniu:

„Art. 48a. Organ emerytalny określony przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych na podstawie art. 32 ust. 2a, wypłaca świadczenia ratownicze, o których mowa w art. 15 ustawy z dnia ... o Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz. U. poz....) oraz w art. 11a ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 1084).”.

Art. 44. W ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057 oraz z 2021 r. poz. 1038, 1243 i 1535) w art. 22 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Warunek, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy Ochotniczych Straży Pożarnych.”.

Art. 45. W ustawie z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2171) w art. 3 w pkt 1 po wyrazach „z wyjątkiem imprez” dodaje się przecinek i wyrazy „o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy z dnia ... o Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz. U. ...) oraz”.

Art. 46. W ustawie z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami (Dz. U. z 2021 r. poz. 1212) w art. 26 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) jednostkę organizacyjną służb podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w zakresie szkolenia osób na potrzeby tych służb oraz strażaków ratowników Ochotniczej Straży Pożarnej, na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 47. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. z 2019 r. poz. 1084) po art. 11 dodaje się art. 11a – 11d w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Ratownikowi górskiemu przysługuje świadczenie ratownicze w wysokości 200 złotych, pod warunkiem że:

- 1) osiągnął 65 rok życia w przypadku mężczyzn oraz 60 rok życia w przypadku kobiet, oraz
- 2) przez co najmniej 25 lat w przypadku mężczyzn oraz 20 lat w przypadku kobiet wykonywał działania ratownicze podejmowane w ramach ratownictwa górskiego jako członek podmiotu uprawnionego do wykonywania ratownictwa górskiego i nie był zatrudniony do wykonywania tych działań.

2. Wysokość świadczenia ratowniczego, o którym mowa w ust. 1, podlega corocznej waloryzacji, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dniao Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz. U..... poz.).

3. Do okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, ratownikowi górskiemu wlicza się okres wykonywania przed 1 stycznia 2012 roku działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa górskiego jako członek specjalistycznej organizacji ratowniczej - Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego lub Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, o ile nie był zatrudniony do wykonywania tych działań.

4. Przy ustalaniu okresu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie jest wymagane zachowanie ciągłości wykonywania działań ratowniczych, pod warunkiem, że działania ratownicze były wykonywane co najmniej raz w roku.

Art. 11b. 1. Przyznanie prawa do świadczenia ratowniczego, jego wypłata oraz obsługa następuje na zasadach określonych w art. 15 ust. 6 oraz art. 16–21 ustawy z dniao Ochotniczych Strażach Pożarnych (Dz. U.....poz.), z zastrzeżeniem ust. 2–9.

2. Wraz z wnioskiem w sprawie przyznania świadczenia ratowniczego należy przedłożyć dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2 i ust. 3.

3. Spełnienie warunku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2, potwierdza zaświadczenie o okresach wykonywania działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa górskiego wydane przez podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego.

4. Na żądanie organu przyznającego w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 1, podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego przedkłada dokumenty, na podstawie których wydał zaświadczenie, o którym mowa ust. 3.

5. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego jest zobowiązany do wskazania na piśmie przyczyn, z powodu których nie jest możliwe wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3.

6. W przypadku wskazanym w ust. 5 spełnienie warunku, o którym mowa w art. 11a ust. 1 pkt 2, potwierdza się na podstawie pisemnych oświadczeń trzech ratowników górskich, którzy wykonywali działania ratownicze w ramach ratownictwa górskiego z osobą ubiegającą się o przyznanie świadczenia ratowniczego.

7. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. Podmiot uprawniony do wykonywania ratownictwa górskiego potwierdza fakt wykonywania działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa górskiego przez ratownika górskiego składającego oświadczenie, o którym mowa w ust. 6, w okresach wskazanych w tym oświadczeniu.

9. W przypadku, o którym mowa w art. 11a ust. 3, zaświadczenie o okresach wykonywania działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa górskiego wydaje Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe lub Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe. Przepis ust. 2–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 11c. 1. Świadczenie, o którym mowa w art. 11a ust. 1, przysługuje również członkowi specjalistycznej organizacji ratowniczej - Górskiego Ochotniczego Pogotowia

Ratunkowego lub Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, który przed dniem 1 stycznia 2012 roku:

- 1) osiągnął 65 rok życia w przypadku mężczyzn oraz 60 rok życia w przypadku kobiet, oraz
- 2) przez co najmniej 25 lat w przypadku mężczyzn oraz 20 lat w przypadku kobiet wykonywał działania ratownicze podejmowane w ramach ratownictwa górskiego i nie był zatrudniony do wykonywania tych działań.

2. Przepisy art. 11a ust. 3 i art. 11b stosuje się odpowiednio.

Art.11d. Ratownikowi górskiemu, który przy wykonywaniu działań ratowniczych podejmowanych w ramach ratownictwa górskiego, doznał uszczerbku na zdrowiu lub poniósł szkodę w mieniu, oraz członkom jego rodziny, przysługują świadczenia, o których mowa w art. 12 i 13 ustawy, o której mowa w art. 11b ust. 1.”.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 48. Uchwałą, o której mowa w art. 14 ust. 2, należy podjąć w terminie do dnia 30 czerwca 2022 roku.

Art. 49. Statuty Ochotniczych Straży Pożarnych uchwalone przed dniem wejścia w życie ustawy, zachowują ważność, o ile nie są sprzeczne z przepisami ustawy.

Art. 50. 1. Członkom Ochotniczych Straży Pożarnych, o których mowa w art. 19 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, w jego dotychczasowym brzmieniu, którzy ukończyli 65 lat w przypadku mężczyzn i 60 lat w przypadku kobiet oraz przez co najmniej 25 lat w przypadku mężczyzn i 20 lat w przypadku kobiet brali bezpośredni udział w działaniach ratowniczych, przysługuje świadczenie ratownicze, o którym mowa w art. 15.

2. Osobom, które ukończyły 65 lat w przypadku mężczyzn i 60 lat w przypadku kobiet, oraz przez co najmniej 25 lat w przypadku mężczyzn i 20 lat w przypadku kobiet, spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) brały bezpośredni udział w działaniach ratowniczych,
- 2) były strażakami ratownikami OSP

– przysługuje świadczenie ratownicze, o którym mowa w art. 15.

3. Potwierdzeniem bezpośredniego udziału w działaniach ratowniczych jest:

- 1) od 1 stycznia 2022 roku – dokumentacja prowadzona przez Państwową Straż Pożarną;
- 2) od 1 stycznia 2012 roku do 31 grudnia 2021 roku – dokumentacja prowadzona przez Państwową Straż Pożarną lub pisemne oświadczenie trzech świadków, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 4 i 5;
- 3) do 31 grudnia 2011 roku – pisemne oświadczenie trzech świadków, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 4 i 5.

4. Świadkiem nie może być:

- 1) małżonek, rodzeństwo, wstępny, zstępny lub powinowaty do drugiego stopnia wnioskodawcy;
- 2) osoba związana z wnioskodawcą tytułem przysposobienia, opieki lub kurateli;
- 3) osoba pozostająca wobec wnioskodawcy w stosunku podrzędności służbowej;
- 4) skazana prawomocnym wyrokiem sądu za popełnione umyślnie przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe.

5. Co najmniej jednym ze świadków jest osoba, która pełniła funkcje publiczne lub była zatrudniona w urzędzie obsługującym organ administracji samorządowej, w okresie, który ma potwierdzić bezpośredni udział wnioskodawcy w działaniach ratowniczych.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 i 3, podlega weryfikacji przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) co do jego wiarygodności, a następnie jest przekazywane do właściwego komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej w celu jego zatwierdzenia.

7. Oświadczenia składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

8. W celu weryfikacji oświadczenia organ może wezwać wnioskodawcę do przekazania dodatkowych dokumentów, wyznaczając termin nie krótszy niż 14 dni.

9. Organ może odmówić potwierdzenia w przypadku uznania, iż oświadczenia świadków lub przekazane dodatkowe dokumenty nie są obiektywne lub w nienależyty sposób potwierdzają fakt bezpośredniego udziału w działaniach ratowniczych wnioskodawcy.

Art. 51. 1. Osobie, która złoży wniosek o przyznanie świadczenia ratowniczego w terminie 9 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, przyznaje się prawo do świadczenia

ratowniczego od miesiąca wejście w życie ustawy, o ile w miesiącu wejścia w życie ustawy spełnia wszystkie niezbędne warunki do nabycia prawa do świadczenia ratowniczego.

2. Do przyznania świadczenia ratowniczego, o którym mowa w ust. 1, jego wypłaty i obsługi stosuje się odpowiednio art. 15-22.

Art. 52. Pierwsza wypłata świadczeń ratowniczych dla osób, o których mowa w art. 15, art. 46 i art. 50 nastąpi nie później niż w terminie 9 miesięcy od pierwszego dnia miesiąca, w którym ustawa weszła w życie, z wyrównaniem od miesiąca przyznania prawa do świadczenia ratowniczego.

Art. 53. Pierwsza waloryzacja kwoty świadczenia ratowniczego zostanie przeprowadzona od dnia 1 marca 2023 roku.

Art. 54. 1. W okresie dwóch 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy, właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) powiadamia organ wypłacający o śmierci osoby, której przyznano świadczenie ratownicze.

2. W przypadku uzyskania przez organ wypłacający pełnej funkcjonalności systemu pozwalającej na bezpłatne pozyskiwanie drogą elektroniczną z rejestru PESEL informacji o śmierci osób uprawnionych do świadczenia ratowniczego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, organ wypłacający powiadomi niezwłocznie o tym fakcie komendantów wojewódzkich Państwowej Straży Pożarnej, którzy przekażą te informacje właściwym wójtom (burmistrzom, prezydentom miast).

Art. 55. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań wynikających z ustawy wynosi:

- 1) w 2022 r. – 104 830 000 zł;
- 2) w 2023 r. - 217 140 000 zł;
- 3) w 2024 r. - 184 530 000 zł;
- 4) w 2025 r. - 209 390 000 zł;
- 5) w 2026 r. - 236 260 000 zł;
- 6) w 2027 r. - 266 650 000 zł;
- 7) w 2028 r. - 299 000 000 zł;
- 8) w 2029 r. - 334 460 000 zł;
- 9) w 2030 r. - 373 740 000 zł;
- 10) w 2031 r. - 422 860 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny wykorzystania tego limitu według stanu na koniec każdego półrocza i na koniec każdego roku kalendarzowego oraz w razie konieczności wdraża mechanizm korygujący określony w ust. 3.

3. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia w danym roku budżetowym limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych wprowadza mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy.

4. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 3, może polegać na ograniczaniu wydatków na szkolenia i obsługę finansową świadczeń, z wyłączeniem świadczeń, o których mowa w art. 15, art. 46 i art. 50, oraz na pokrycie kosztów wydania legitymacji, o której mowa w art. 29.

Art. 56. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.